

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

(Διαβάστε, θαυμάστε, απολαύστε)

Σ' εινε ευλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ!... Ἀπόχρησε, ἐπὶ τέλους, καὶ ἡ Ἑλλάς τὸν φουτουριστὴ ποιητὴ της. Μὰς ἔλειπε ἀληθινὰ ἓνα τέιοιο εἶδος ποιήσεως. Ὡς τώρα, δειλὰ καὶ ἀραιὰ, παρουσιάζοντο μερικὸί νεοὶ ποετᾶστροι ποῦ προσπαθοῦσαν νὰ μπῶσουν καὶ στὴν Ἑλλάδα τὸ νέο αὐτὸ φρούτο. Τώρα δὺμος ἔχομε πλεὺ τὸν με γάλο, τὸν κλασικὸ ποιητὴ, ποῦ μὰς ἔδωσε ἀριστουργήματα στὸ εἶδος αὐτό. Θὰ μὰς ἐπιτρέψετε λοιπὸν νὰ τὸν παρουσιάσωμεν πρῶτον ἡμεῖς στὸ Ἑλληνικὸ κοινὸ, ἢ μᾶλλον, γιὰ νὰ εἴμαστε πιστότεροι, νὰ κάμωμε ἓνα περιτάτο εἰς τὸ περιθώριον τῶν στίχων του.

Ὁ νέος — ὄχι κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχολὴν — ποιητὴς, ὀνομάζεται Ἀθανάσιος Ε. Ι. Σταθοπούλος καὶ, ὅπως λέει σ' ἓνα του σημείωμα, εἶνε καθηγητὴς στὸ Μότικα τῆς Ἀχαρνᾶς.

Τὸ βιβλίον του τιτλοφορεῖται «Ποιήματα Τριάκοντα» καὶ περιέχει πραγματικὰ τριάντα σύντομα πεζὰ ποιήματα. Ἡ γλῶσσα τῶν εἶνε καθαρητὴς στὸ Μότικα τῆς Ἀχαρνᾶς. Τὸ βιβλίον του τιτλοφορεῖται «Ποιήματα Τριάκοντα» καὶ περιέχει πραγματικὰ τριάντα σύντομα πεζὰ ποιήματα. Ἡ γλῶσσα τῶν εἶνε καθαρητὴς στὸ Μότικα τῆς Ἀχαρνᾶς.

Τὸ εἰργασθεῖ «Δασκάλος»: «Δεῖ δὲ δὴ νῆ Δι' διδάσκαλον, καλὰς ὁδὰς ἄδειν, ἄλλως μεγάλος δάσκαλος. Ἐνέλπις, σφραγισα Μαθητῶσα Νεολαία, ὡς εἰσελθούσα σὺν ἐγκύκλιον ποταμῶν καὶ σὺν Ἀκαδημαϊκῶν Καναῶν Ὁκεανὸν πορευομένη, Πανδιὰ, Παιδιὰ, ἠδεῖα Παιδιὰ. Μέθην μαθημάτων μᾶθε Μαθητὰς».

Δὲν λησμονεῖ ὁμοῦς ὁ ποιητὴς καὶ τὰ προγονικὰ ἀριστουργήματα. Καὶ σ' ἓνα ποιῆμα τὸν ψάλλει τὸν Ἐρμῆ τοῦ Πραξιτέλου ὡς ἔζη: «Ὦντος ὡς ἥλιος λάμπει ἐν δλῆ τῇ ἐν Ἡλείᾳ τῆς ἐν Ἠλείᾳ Ὀλυμπίας, Ἐρμῆς τελεῖα πρᾶξις Πραξιτέλου, ἄχρι τέλους ὄντων, Ἀληθῶς ἄσους Ἀλκούς».

Καὶ γιὰ τὸ νέο παιγνίδι ποῦ ξετρεῖλλαν τοὺς νέους, δὲν μποροῦσε νὰ μὴ γραφῆ ποιῆμα ὁ κ. Σταθοπούλος. Καὶ ἰδοὺ ὁ ὕμνος στὸ Φούτ-Μπῶλ: «Ἔστι δὲ Φούτ-Μπῶλ παιδιὰ παιδῶν ἢ ὁμάτων ἐν πεδία διὰ τῶν ποδῶν μὲ πνρὰ ὀμαδῶν, ὁμοθυμαδὸν, κλωσηδῶν. Δεῖ δὲ μὲ δύο σφαιρας παίζειν, τῆς μὲν ὠθημένης, τῆς δὲ ἀποθουμένης, ὡς πολλαπλασιαζομένης ἐνεργίας παικῶν καὶ περιεργίας θεατῶν».

Νὰ τώρα καὶ ἓνα ἄλλο φιλοσοφικὸ ποιῆμα μὲ τὸν τίτλο «Γάμος»: «Γάμος μαγικὸν ἢ τραγικὸν φαινόμενον ἀναφανδὸν ἀναφανόμενον. Γῆ γὰρ Γάμων γέμει. Προῖξ Προῖξ Φίξ ἢ Καριξ. Ἰσθὶ Μνηστῆρ Μνηστῆς Μνηστῆς ἦσθη. Ἰδεώδης Σκέψις ἢ μυστηριώδης στέψις, ἐνείκερος πῆσις ἢ τέκνων κησις. Τεκνοποίησις ἢ κησις ποιήσις. Γάμων ἄγαν ἄγαμα».

Ἀποῦσσι καὶ ἓνα φιλοσοφικὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ Ἔρωτος: «ἘΡΩΣ. — Μυθικός ἐρώσιος ἐθεον ἀρώσιος, ἐρωτήσιος δὲ πῶδων ἐπαθον ἔμαθον ὅτι ἐκ τοῦ ἐρωτος. Ὑπάρχει ἔρωσις, ἀλλὰ καὶ ἕτερος ὁ ἰδιαίτερος. Ἔρωσις ἦρωσις ἱερὸς τομηρὸς καὶ εἶρων πο...

ἠπλά, μεστομῆνα, ὑπέροχα. Ἡ Κατερίνα τὰ θαύμασε πραγματικὰ. «Ὀλ' αὐτὰ, ἔν ἠθελες, θὰ γινόντανε δικὰ σου... τῆς εἶπε ὁ Νάθαν.

Ἔπειτα ἔκοψε ἓνα σπειρὶ σταριοῦ, τὸ ἄνοιξε καὶ τῆς εἶδειξε μέσα τὸν χωρὸδὸ σπέρου.

— Δοκίμασε ἢ τῆς εἶπε. Καὶ τὸδοκίμασε μέσα στὰ χεῖλι της. Ἔπειτα τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τῆ φιλήσε στὸ στόμα. Ἡ Κατερίνα δοκίμασε συγχρόνως τὴ γλυκεριὰ τοῦ φιλιοῦ καὶ τοῦ ὄρουμο σταριοῦ. Τοῦ σταριοῦ, τοῦ ποτισμένου μὲ τὸν ἰδρωτὰ καὶ μὲ τὸ ἄμα τοῦ Νάθαν. Αὐτὸ τὴ συγκινηθεῖσθε βεβαίᾳ. Ἐνείκειος τὸν ἔρωτα νὰ ξαναζωντανεύῃ μέσα της, καὶ ἔταν μῦθος νὰ λάβῃ ἄνδρα, τὰ λιγωμένα της μάτια, τὸ κομμά της ὁλόκληρο ποῦ ἀνατρίχιαζε ἀπὸ πόθο, δια της φωνάζανε: «Ναί!...

νηρὸς, θαῦμα ἢ τραῦμα». Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε ὁ ἔρωσις, ὅπως τὸν ἀντίλαμβάνεται ὁ κ. καθηγητὴς ἀπὸ τὸν Μότικα.

Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμε τὴ φιλοσοφίαν καὶ ἄς ἰδοῦμε καὶ τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς Μούσης τοῦ φουτουριστοῦ ποιητῆ ἢ Νά ἓνα ποιῆμα γιὰ τὴν «Πρῶτη Μαῖου»:

«Αἰῶνες ἀλλήλους διαδέχοντα, ἄνθρωποι ἐν ἑλληλοῖς ἀπεκδέχοντα τὴν πρῶτην Μαῖου ὡς χαρὰν τοῦ βίου, ἄνθρωπος κατ' ἐξοχὴν ἀγαπᾷ τὴν ἐξοχὴν, ἄνθη συλλέγει, ἢ ἔκλειρε ὑπὸ ἓνα ὄρον, διότι νομίζει ὅτι κομίζει δῶρον, ἀλλ' οἷα ἀπάτη, τὰ γὰρ ἄνθη τὰ ἐκλεκτὰ ἐμαράνθη μετὰ. Ἐαρ δέλεαρ, Μέγας Μάγος Μῆν Μαῖος».

Καὶ ἐπαικωθεῖ φυσικὰ τὸ «Βοῦνὸ τῆς Κοιτιδίας» σὺν συμπλήρωμα τῶν ὁρμῶν τοῦ Μαῖου καὶ φιλοσοφικο-κοινωνικῆ συνέπειαν:

«ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ. — Ὁ τῶν χορευτῶν μὲ χαρὰν, χάρην, ἐλιγμούς, καρπίτια, ὠραία κορμίτια, νηρηίδες, νεανίδες, ἠρωίδες, γεννοῦν στὸν νῦν τῶν Νέων συλλογισμούς, λογισμούς, στεναγμούς, λυγμούς, ποῦ γίνονται ἐν τῷ βουνοῦ τῆς καρδιάς, ὅπου βαθμηδὸν ἀνέχεται, γίνεται ὕψιστον καὶ τότε καθ' ὄρον ἐρχεται καὶ ὁ Ἰερὸς τοῦ Ὑψίστου μαζὶ μὲ τὸ Νουνό».

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε σ' ὅλη τὴν παγκόσμιον φουτουριστικὴν ποίησιν τελειότερο ἀπὸ αὐτὸ ἀριστούργημα;

Καὶ μήπως τάχα εἶνε κατώτερο εἰς ἔμπνευσιν καὶ τὸ σύντομο ἀλλὰ παραστατικώτατο ποιῆμα γιὰ τὸν Κολόμβου;

«ΑΜΕΡΙΚΗ. — Χριστόφορος Κολόμβος πολυμῶδον ἀνεκάλυψε τὰ χερσὸν φέροντα καὶ Χριστὸν λατρεύοντα ἡμερα μέρη Ἀμερικῆς».

Ὁμοιογενέσιος εἶνε τὸ ὠραῖότερο ἀπὸ τὰ ἔσπυράματα ποῦ ἔχουν γραφεῖ κάτω ἀπὸ τὰ διάφορα ἀγάλματα τῶν Ἀθηνῶν.

Τι σὰς λέει δὺμος καὶ τὸ παρακάτω ἐπιγράμμα ἀπὸ τὴν ἀγαθητὴν του Χρυστοῦλαν:

«Ὁ Χρυσὴ Χρυστοῦλ «χρῆ χρῆσθ χρῆσις τοῦ ὄν κέκτησθε χρυσοῦ, ἀλλὰς ὅλος ὁ χρυσὸς Σας μεταβάλλεται εἰς ψευδῶς χρυσοῦν καὶ ψευδῶς χρυσοῦν, μὴ ἀμφισβῆτετε οὐ ψευδομαί, ὄνειδος εἰδὸς τὸ ψευδός».

Κατεβαίνει δὺμος ὁ ποιητὴς μας καὶ εἰς ταπεινότερα ζητήματα καὶ ἀσπο... μὲ τὸν ἰδιαίτερον τοῦ Ὑπουργοῦ... καὶ πῶς τοῦ τὰ ψάλλει:

«Ἀφροῦ καλὸς καὶ καλλιστὸς ὁ ἰδιαίτερος τοῦ Ὑπουργοῦ, διατὶ δὲν καλεῖται καὶ ἰδιαιτάτος; Εἶτε διότι αἰτῆσι δὲν ὑπεβλήθη πρὸς ἀπονομήν του Ἰδεῖται ὅτι Τίτλου, εἶτε διότι ἢ ὑποβλήθησα ἢ ἀπεβλήθη, εἶτε ἢ ἐπ' αὐτῆς συζητήσιος θὰ ἀνεβλήθη καὶ ἐκ τῆς ἀνοβλήθης ἀνέβλυσε ἢ λῆθη, εἶτε διότι Ἐτερος τῶ Ὑπουργῶ ἰδιαιτάτος, τὸ Ὁμοεῖ ἔτερον ἢ ἡμισυ, μεθ' οὐ ἐνείκος, ἀδωδῶς, ἀδωδῶς ἐνδιατᾶται».

Αὐτὰ εἶνε τὰ ποιήματα τοῦ κ. Σταθοπούλου. Ἀπόλαυσις ἀπολαύσεων. Μὴν ἀνησχεῖτε δὺμος. Θὰ δημοσιεύσωμε καὶ ἄλλα.

K. K.

ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΟΔΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΞΙΣΙΑ ΙΜΟΝΙΕΣ

Ἡ γυναῖκες τῶν χωριῶν μας τὴν ἄνοιξι, δια... ἀρχίζον νὰ λαλοῦν οἱ κοῦκοι, ἢ τραγόνες καὶ τ' ἀρδῶνα, συνηθίζον νὰ τῶν ἀπὸ τὰ χωράματα μὲ μουκία φωνὴ γιὰ νὰ μὴν τὶς βρῆτε τὸ λάλημα τῶν παραπάνω πουλιῶν νησικῆς. Γιατὶ, ἀν δὲν προφτάσουν νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ, θὰ «κομπωθοῦν», θὰ τοῦς σταθῆ δηλαδή, ὅπως πιστεύουν, κόμπος στὸ λαμό τους. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ σχετ... δίστιχο:

Τρυγονίσιος κόμπωμα τριῶν χρόν... ὀκόνταμα. Ὅταν κανένας ποτικὸς τρωθῆσθ τὸ στρώμα... ἢ τὸ ἀλευροσάκι, αὐτὸ σημαίνει, σύμφωνα μὲ τὶς λαϊκῆς προλήψεις... εἰς δὲ κάποιος μπαίνει κρυφὰ στὸ σπίτι καὶ κλέβει.

Τὸ κράξιμο τῆς κουρούσας καὶ τοῦ νυχτοκόρου... ἀνα, τὸ λάλημα τῆς κόττας, τὸ σῆρλισμα τοῦ σκύλου, ἢ γέννησι... ἀποκόσμου ἀρτιοῦ μὲ μῦθο τρέχοντα, εἶνε κακὰ σημάδια, ποῦ φανερώνουν ὅτι κάποιος μέσα ἰπὸ τὸ σπίτι θὰ πεθάνῃ.

Κακοσημαδιὰ ἔθεωρεῖτο κατὰ τὴν Ἐπαναστᾶ... καὶ τὸ γουγουῖρισμα τῶν περιστεριῶν. Ὅταν ὁ Κολοκοτόνης... ἀποβῆκετο νὰ συγχρόνησθ τὴν περιφημὴ μάχην του μὲ τὸν Δράμαλη, πῆρεσε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἓνα περιστέρι γουγουρίζοντας πένδυμα... Ὁ Γέρος τοῦ Μωρή... ἀραξε ἀμέσως τὸ δῆλο του καὶ τὸ πρὸς... ὄλισε. Τὸ περιστέρι ἔπεσε σκοτωμένο μὲρὸς στὰ πόδια του. Αὐτὸ θὲν ἐσημῆσε ἀμέσως οἰωνὸς ἐκ μέρους τοῦ Κολοκοτόνη, ὁ ὁποῖος προχώρησε θαρραλέα κατὰ τῶν ἐγθρῶν καὶ τοῦς κατατρόπωσε.